

Рибка О.С., Голуб К.І., Труш А.М.

**ПРОФІЛІ ГЛІКЕМІЧНИХ ПОКАЗНИКІВ ПІСЛЯ СТАНДАРТНОГО
НАВАНТАЖЕННЯ ГЛЮКОЗОЮ В СВІТЛІ ДІАГНОСТИЧНО
ЗНАЧУЩИХ РІВНІВ ГЛІКОВАНОГО ГЕМОГЛОБІНУ У ДІТЕЙ З
ОЖИРІННЯМ.**

Науковий керівник проф., д.мед.н. Чайченко Т.В.

На сучасному етапі розвитку ендокринології й інших галузей медичної науки проблема ожиріння привертає увагу великого числа вчених і практичних лікарів через асоційоване формування діабету 2 типа.

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, число немовлят і дітей віком до 5 років котрі мають ожиріння збільшилося з 32 мільйонів у 1990 до 42 мільйонів в 2013. Якщо дані тенденції збережуться і на далі то число дітей з надлишковою вагою або ожирінням, в тому числі дітей молодшого віку досягне 70 мільйонів до 2025 року. Більшість дітей з дебютом ЦД2 мають ожиріння (80-92%), на відміну від дорослих (56%).

HbA1c відображає середній рівень глюкози в плазмі протягом попередніх 2-3 місяців за один вимір, яке може бути виконане в будь-який час доби і не потребує спеціальної підготовки, такий як стан натще. Ці властивості роблять його золотим стандартом для оцінки глікемічного контролю у людей з діабетом і привели до розгляду його в якості критерію цукрового діабету 2 типу як у дорослих, так і у дітей.

Об'єкт та методи дослідження: обстежено 64 дитини з нормальною, надлишковою і недостатньою масою тіла, (середній вік $13,56 \pm 2,47$ років). Було досліджено рівні глюкози крові та інсуліну під час проведення стандартного орального глюкозотолерантного тесту, оцінка антропометричних показників, визначення глікованого гемоглобіну. Рівень глікованого гемоглобіну вище 6,5% був використаний для розподілу обстежених на 2 групи на HbA1C "негативні" та HbA1C "позитивні" .

Результати: За рівнем HbA1C негативні становили 5,75%, а HbA1C позитивні – 7,29%. У HbA1C позитивних осіб індекс маси тіла та абдомінальний жиророзподіл, а також показник HOMA-IR значно вищий ніж у HbA1C негативних. Діагностично значимі концентрації HbA1C виявлялись навіть у осіб з нормальним результатом ОГТТ. Незважаючи на те, що дисглікемії були виявлені лише у осіб з надлишковою масою та ожирінням, у яких мала місце прогресуюча інсулінорезистентність.

Висновки:

1. Рівень HbA1C свідчить про значно порушений глікемічний статус. Причому значення вище 6,5% асоціюється з порушенням динаміки інсуліну.
2. Вимірювання HbA1C повинно бути обов'язковим для усіх осіб з надлишком ваги будь-якого ступеню, оскільки валідно відбиває погіршення інсуліночутливості і є менш коштовним та травматичним для пацієнта, ніж проведення ОГТТ з вимірюванням інсуліну та глюкози в усіх точках.